

Arrest

nr. 154 186 van 9 oktober 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2012 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 3 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 juni 2010 dienen verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De aanvraag is op 1 oktober 2010 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris.

Op 29 oktober 2010 dienen verzoekende partijen een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Ook op 7 februari 2012 dienen verzoekende partijen wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 10 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 7 februari 2012 onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekende partijen ter kennis gebracht op 13 juli 2012.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 07.02.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

M., A. (RR:...) geboren te Kumanovo op (...)1975

M., B. (RR:...) geboren te Kumanovo op (...)1972

+ kinderen:

M., V. geboren te Kumanovo op (...)1998

M., P. geboren te Kumanovo op (...)1999

M., S. geboren te Kumanovo op (...)2002

M., A. geboren te Kumanovo op (...)2005

Nationaliteit: Macedonië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 08.05.2012 op naam van M., B. (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 08.05.2012 op naam van M., A. (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.”

2. Over de ontvankelijkheid

De artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 voert opnieuw het begrip “synthesememorie” in. Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

- 39/71;*
- [...];*
- 39/73 1,(§ 1)1;*
- 39/73-1;*
- 39/74;*
- 39/75;*
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;*
- 39/77, § 1, derde lid.*

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Het genoemde artikel 39/81, vijfde lid definieert de synthesesemorie aldus als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht *“over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*.

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie *“zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”*.

Uit de samenlezing van artikel 39/81, vijfde en 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

De Raad stelt vast dat de bepalingen en beginselen in het verzoekschrift opgenomen, worden herhaald in de synthesesemorie, evenwel is de uiteenzetting van de wijze waarop deze bepalingen en

beginselen worden geschonden door de bestreden beslissing in de synthesememorie verschillend van het verzoekschrift.

In het verzoekschrift zetten verzoekende partijen het volgende uiteen:

« Moyens pris de la violation de l' article 51/4 de la loi du 15 décembre 1980 sur l' accès au territoire, le séjour, l' établissement et l'éloignement des étrangers, de la violation de l' article 9 ter de la loi du 15 décembre 1980 sur l' accès au territoire, le séjour, l' établissement et l' éloignement des étrangers, de la violation des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs ainsi que de la violation du principe général de bonne administration et du principe général selon lequel l' autorité administrative est tenue de statuer en prenant connaissance de tous les éléments de la cause et pris de la violation des articles 3 de la Convention Européenne de Sauvegarde des Droits de l' Homme et des Libertés Fondamentales ;

En ce que:

La Direction Générale de l' Office des Etrangers a notifié à mes requérants en langue française pour partie et en langue néerlandaise pour partie, une décision qui déclare irrecevable leur demande d'autorisation de séjour sur pied de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 ;

Alors que:

L'article 51/4 de la loi du 15 décembre 1980 dispose en son §3 :

«Dans les procédures devant le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, le Conseil du Contentieux des Etrangers et le Conseil d'Etat, ainsi que si l'étranger demande, durant le traitement de sa demande d'asile ou dans un délai de six mois suivant la clôture de la procédure d'asile, l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de l'article 9bis ou 9ter, il est fait usage de la langue choisie ou déterminée conformément au paragraphe 2. »

Que le paragraphe 2 dispose quant à lui:

«L'étranger, (visé à l'article 50, 50bis, 50ter ou 51), doit indiquer irrévocablement et par écrit s'il a besoin de l'assistance d'un interprète lors de l'examen de la demande visée au paragraphe précédent

Si l'étranger ne déclare pas requérir l'assistance d'un interprète, il peut choisir, selon les mêmes modalités, le français ou le néerlandais comme langue de l'examen.

Si l'étranger n'a pas choisi l'une de ces langues ou a déclaré requérir l'assistance d'un interprète, le Ministre ou son délégué détermine la langue de l'examen, en fonction des besoins des services et instances. Cette décision n'est susceptible d'aucun recours distinct. »

Qu'en l'espèce la langue choisie lors de l'examen de la demande d'asile de mes requérants était le français;

Que les deux premières demandes d'autorisation de séjour sur pied de l'article 9 ter de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers seront introduites en langue française;

Que la troisième demande d'autorisation de séjour sur pied de l'article 9 ter de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers sera introduite en langue néerlandaise par leur précédent conseil ;

Que cette décision sera rejetée par la partie adverse par une décision rédigée en langue française dont la motivation est rédigée en langue néerlandaise;

Que votre Conseil, par son arrêt prononcé le 27 avril 2012, avait annulé une décision de rejet d'une demande d'autorisation de séjour sur pied de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 dans la mesure ou la décision qui avait été notifiée était rédigée, pour partie, en langue française et pour partie, en langue néerlandaise en violation de l'article 51/4 de la loi ;

Attendu que la partie adverse ne prend aucunement en considération la teneur de votre arrêt dans le cadre de cette nouvelle notification ;

Que cette notification n'ayant pas, à nouveau, été réalisée légalement, celle-ci devra être considérée comme nulle et donnera lieu à l' annulation de la décision attaquée pour violation de la disposition visée;

En ce que:

La Direction Générale de l'Office des Etrangers a rendu une décision considérant que la demande d'autorisation de séjour de mes requérants devait être déclarée irrecevable au motif que le médecin désigné par le délégué du Ministre visé au §1er alinéa 5 aurait constaté dans un avis que la maladie ne répondait manifestement pas à une maladie visée au §1er alinéa 1er et qui pouvait donner lieu à l'obtention d'une autorisation de séjour dans le Royaume sur la base de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 ;

Que pour ce faire le médecin de la partie adverse prendra en considération deux certificats médicaux respectivement des 18/01/2012 et 21/01/2012;

Alors que :

Attendu qu'au terme de l'article 9ter §1er de la loi du 15 décembre 1980 « l'étranger qui séjourne en Belgique et qui dispose d'un document d'identité et souffre d'une maladie dans un état tel qu'elle entraîne un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique ou un risque réel de traitements inhumains ou dégradants, lorsqu'il n'existe aucun traitement adéquat dans son pays d'origine ou dans le pays où il séjourne, peut demander l'autorisation de séjourner dans le Royaume au Ministre ou à son Délégué » Qu'en vue de déterminer si l'étranger qui se prévaut de cette disposition répond aux critères ainsi établis, le second alinéa de ce paragraphe dispose que « l'étranger doit transmettre tous les renseignements utiles concernant sa maladie. L'appréciation du risque précité et des possibilités de traitement dans le pays d'origine ou dans le pays où il séjourne est effectué par un fonctionnaire médecin qui rend un avis à ce sujet. Il peut, si nécessaire, examiner l'étranger et demander l'avis complémentaire d'experts » ;

Qu'il convient ensuite de rappeler que l'obligation de motivation formelle qui pèse sur l'autorité administrative n'implique que l'obligation d'informer la partie requérante des raisons qui ont déterminé l'acte attaqué sous la réserve toutefois que la motivation réponde, fût de manière implicite mais certaine, aux arguments essentiels du requérant ;

Que l'obligation de motivation formelle à laquelle est tenue l'autorité administrative doit permettre au destinataire de la décision de connaître les raisons sur lesquelles se fondent celles-ci sans que l'autorité ne soit toutefois tenue d'explicitement les motifs de ces motifs ;

Qu'il suffit dès lors que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et le cas échéant, de pouvoir les contester dans le cadre d'un recours et à la juridiction compétente, soit en l'espèce votre Conseil d'exercer son contrôle à ce sujet ;

Attendu qu'après avoir rappelé ces principes, il convient de noter que l'Office des Etrangers a pris une décision quant à la demande d'autorisation de séjour sur pied de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 en date du 10 mai 2012, décision qui sera notifiée à mes requérants le 13 juillet 2012 ;

Qu'en date du 17 février 2012, mes requérants ont communiqué un certificat médical relatif à M. B. et dressé par le Docteur S. qui n'a absolument pas été pris en considération par la partie adverse alors qu'il lui fût adressé par pli recommandé ainsi que le démontrent les pièces du dossier ;

Qu'en date du 4 avril 2012, mes requérants ont encore communiqué un ensemble de pièces médicales complémentaires qui n'ont absolument pas été prises en considération par la partie adverse alors qu'elles leur fût adressées par pli recommandé ainsi que le démontrent les pièces du dossier ;

Qu'en annexe à cette correspondance adressée à la partie adverse le 04 avril 2012 étaient joints les documents suivants :

- un certificat médical établi par le Docteur M. du 02 avril 2012 relatif à M. B. ;
- un certificat médical établi par le Docteur M. du 02 avril 2012 relatif à M. P. ;

Attendu qu'il incombe, à la partie adverse, sur base du principe de bonne administration, lorsqu'elle notifie une décision, de prendre en considération l'ensemble des éléments qui ont été portés à sa connaissance avant la prise de décision ;

Qu'il apparaît manifeste, en l'espèce, que la partie adverse s'est vue adresser un ensemble de pièces médicales complémentaires qui n'ont pas été dûment prises en considération lorsque la décision fût notifiée à mes requérants ;

Que cet élément suffit à justifier que la décision qui a été prise viole les dispositions visées aux moyens et qu'il est permis également de considérer qu'à ce stade, un risque de violation de l'article 3 de la Convention Européenne des Droits de l'Homme n'est pas exclue dans le cas d'espèce ;

Que cet article dispose que nul ne peut être soumis à des traitements inhumains ou dégradants ;

Attendu que la décision qui a été notifiée à mes requérants précise qu'elle fait suite au courrier adressé par recommandé le 07 février 2012 mais ne parle aucunement des correspondances qui furent adressées le 14 février 2012, 17 février 2012 et 04 avril 2012 ;

Qu'ainsi qu'il le fût précisé ci-avant, sur base du principe de bonne administration, il appartenait à la partie adverse de prendre en considération tous les éléments de la cause et bien évidemment tous les certificats médicaux qui lui ont été communiqués, quod non en l'espèce ;

Qu'il est manifeste que ce faisant, la partie adverse a clairement violé les dispositions visées aux moyens en ne prenant pas en considération l'ensemble des pièces médicales qui lui ont été communiquées avant de prendre la décision faisant l'objet du présent recours ;

Qu'il y aura lieu dès lors, au vu des éléments exposés ci-avant, d'annuler la décision qui a été notifiée à mes requérants ; »

In de synthesememorie zetten verzoekende partijen vervolgens het volgende uiteen :

“Dat de argumenten ontwikkeld in termen van de verzoekschrift tot nietigverklaring hier beschouwd als volledig weergegeven;

Dat zoals beperkt in het verzoekschrift tot nietigverklaring, de aanvrager verzoekt de vernietiging van de betwiste beslissing op grond van de schending van artikel 9 ter en 51 van de wet van 15 december 1980, op grond van de klaarblijkelijke beoordelingsfout en de schending van artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de onvoldoende motivering en dus van de afwezigheid van wettelijk aannemelijke gronden zowel als op grond van de schending van het algemeen principe van een goed beleid en van het algemeen principe volgens hetwelke de administratieve overheid verplicht is te beslissen door kennis te nemen van alle elementen van de zaak zowel als van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

Overwegende dat de tegenpartij op deze manier haar plicht tot motivering verzuimd heeft, terwijl deze plicht door alle administratieve overheid bij elke beslissing neming gerespecteerd dient te worden;

Dat de gewezen beslissing op een volledig stereotiepe manier gemotiveerd wordt;

Dat eraan herinnerd dient te worden dat de verplichting tot motivering van de tegenpartij eist dat zij de individuele situaties beschouwt en dat zij alle overwegingen in rechte en in feite die haar beslissing ten gronde liggen uitlegt;

Dat het toch vanzelfsprekend was dat de tegenpartij haar beslissing diende te motiveren, als men van alle elementen van de zaak rekening houdt;

Dat er in ieder geval beschouwd dient te worden dat de tegenpartij in casu de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 schond;

Dat de bestreden beslissing inderdaad geen rekening houdt met de situatie in feite van de verzoekers;

Overwegende dat mijn verzoeker ook de toepassing van artikel 3 van Het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens, zowel als de schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 meent op te roepen;

Dat de tegenpartij haar beslissing baseert op een medisch advies van haar raadgevende arts, van wie de hoedanigheid van specialist niet vermeld wordt;

Dat de tegenpartij in casu artikel 3 van Het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens schendt, verdrag waarop elke aanvraag van machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 gebaseerd wordt;

Dat de arts-attaché concludeert dat de toestand van de verzoekster kan niet beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit maar deze geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in hun land;

Dat geen medische zorg in het land van herkomst van de verzoeker kan effectief zijn;

Dat de verzoekers zonder inkomen in hun land van herkomst zijn, zo kan ze niet toegang hebben tot noodzakelijke medische zorg als zij zouden worden beschouwd in hun land van herkomst;

Dat de tegenpartij inderdaad in het kader van de bestreden beslissing geen stelling neemt betreffende de grond van de aanvraag van de verzoeker;

Da er dus met de gezondheidstoestand van de verzoeker rekening gehouden dient te worden om de bestreden beslissing teniet te doen."

Uit een eenvoudige lezing van de middelen in het verzoekschrift en in de synthesememorie blijkt aldus dat de uiteenzetting geheel verschillend is. Een synthesememorie is enkel bedoeld om de verzoekende partijen toe te laten aan te geven dat zij bepaalde middelen niet meer wensen aan te houden en om hun de mogelijkheid te geven om te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wensen aan te houden, "zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten" (Parl.St. Kamer 2012-13, nr. 2572/002, 4-7). In de memorie van toelichting bij de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) waarbij de synthesememorie voor het eerst werd ingevoerd in de vreemdelingenwet wordt dan ook expliciet gesteld dat "in de synthese-memorie [...] geen nieuwe middelen [kunnen] aangevoerd worden" (Parl.St. Kamer 2010-11, nr. 0772/001, 22-23). De wetgever heeft dit standpunt uitdrukkelijk in de wet opgenomen door in artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet te voorzien dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesememorie "zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60" van dezelfde wet en dit laatste artikel bepaalt dat "geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of de nota uiteengezet zijn".

Verzoekende partijen geven in de synthesememorie aan de geschonden geachte bepalingen en beginselen een geheel nieuwe invulling van de wijze waarop deze bepalingen en beginselen worden geschonden door de bestreden beslissing. Het feit dat in de synthesememorie dezelfde bepalingen en beginselen worden opgesomd als in het verzoekschrift doet aan de bovenstaande vaststelling geen

afbreuk. Ter vrijwaring van de rechten van verdediging van de verwerende partij dient te worden besloten dat de akte die de verzoekende partijen neerleggen als "synthesememorie", niet voldoet aan de wettelijke definitie van dit begrip uit artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet

De raadvrouw voert geen argumenten aan waaruit blijkt dat zij een wetsconforme synthesememorie heeft ingediend. Krachtens voormeld artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet, dient te worden vastgesteld dat het annulatieberoep geen aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN